

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7 Ἰουνίου 1945

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 143

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συντακτικαὶ Πράξεις

- Σ. Π. 45. Περὶ δικαιοπραξιῶν τελεσθεισῶν διαρκούσης τῆς κατοχῆς. 1
- Σ. Π. 46. Περὶ ἐρμηνείας τῆς ὑπ' ἀριθ. 24) 45 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀπολυθέντων δημοσίων ὑπαλλήλων». 2
- Σ. Π. 47. Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 17 τῆς 16 Νοεμβρίου 1944 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ συγχωνεύσεως εἰς τοὺς Σ. Ε. Κ. τοῦ δικτύου τῆς Γαλλοελληνικῆς Ἐταιρείας Σιδηροδρόμων». 3
- Σ. Π. 48. Περὶ ἀκυρώσεως Διαταγμάτων καὶ ἀποφάσεων τινῶν ἐκδοθεισῶν ἐπὶ κατοχῆς καὶ ἀφορώσων Λιμενικοῦς ἀξιωματικούς. 4
- Σ. Π. 49. Περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 19) 1945 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ τροποποιήσεως ποινικῶν τινῶν διατάξεων». 5
- Σ. Π. 50. Περὶ τῶν μεταθεθέντων εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, Κρήτην καὶ Ἡπειρον ὑπαλλήλων. 6

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- A. N. 366. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ άρθρου 3 τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 4952. 7
- A. N. 367. Περὶ ἀνασυγκροτήσεως Ἰσαρηλιτικῶν Κοινοτήτων. 8
- A. N. 368. Περὶ ἐκτάκτου συνδρομῆς τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς καὶ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ καθέδρατα τῶν Ἁγίων Μητροπόλεων τῆς Ἑλλάδος. 9
- A. N. 369. Περὶ ἐπαναμετατάξεως τεχνικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας. 10

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

(1)

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ σχεδίου Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ δικαιοπραξιῶν τελεσθεισῶν διαρκούσης τῆς Κατοχῆς».

Π ρ ὀ ς

Τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὸν Ἀντιβασιλέα

Μ α κ α ρ ι ὡ τ α τ ε ,

Α'. Τὰ ἐχθρικά στρατεύματα, Γερμανικά, Ἰταλικά, Βουλγαρικά καὶ Ἀλβανικά, μετὰ τὴν εἰς τὴν Χώραν εἰσόδον των, προσπαθῆσαν διὰ παντός τρόπου καὶ ἐπέτυχον τὴν οικονομικὴν αὐτῆς ἐξαθλίωσιν διὰ τῆς ἀρχειμάξεως τῶσιν τοῦ Δημοσίου ὅσιν καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ πλοῦτου. Οὐδὲν ἀπολύτως ἐσεβάσθησαν, κατὰ παράθεσιν δὲ τῶν διεθνῶν κανόνων τοῦ πολέμου ἐπέπεσαν τῶσιν

ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας, ὅσιν καὶ ἐπὶ τῆς Δημοσίας. Ἀφαιρέσαντα τὰ πάντα, συγγὰ δὲ τὰ οὕτως ἀποκομιζόμενα πράγματα δὲν ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τοὺς πολεμικοὺς αὐτῶν σκοποὺς, ἀλλ' ἀπετέλουν ἀντικείμενον τῆς πλέον κακοήθους καὶ αἰσχροῦς ἐμπορίας.

Πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν σκοπῶν αὐτῶν δὲν ἠσκέθησαν νὰ καθορίσιν βαρυτάτην εἰσφορὰν διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῆς Κατοχῆς, εἰσφορὰν δυσανάλογον πρὸς τὴν οικονομικὴν δυναμικότητα τοῦ τόπου καὶ συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ταχύτατα καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τῆς Κατοχῆς ἀπεμιζήθη ὀλόκληρον τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα καὶ ἤρξατο ταχεῖα ἀνάλωσις καὶ τοῦ ἐθνικοῦ κεφαλαίου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ μορφήν δανείων ἢ προκαταβολῶν εἰσέπραττον κολοσιὰ χρηματικὰ ποσὰ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπρομηθεύοντο ἀπὸ τὸ Δημόσιον, μέσῳ τῶν ἐπὶ τούτῳ συσταθεισῶν Ἐπιτροπῶν Προμηθειῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, διάφορα κινητὰ καὶ ἄλλα πράγματα. Ἐπίσης ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν ἐξετελέσθησαν τῆ ἐνταλῆ τῶν στρατευμάτων τούτων τεχνικὰ ἔργα δαπανηθέντων ὅμοιως τεραστίων χρηματικῶν κεφαλαίων τοῦ Δημοσίου. Εἰσήγον ἐξ ἀλλοδαπῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πολεμικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν μηχανήματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, ὧν ἡ ἀξία καταβαλλομένη μέσῳ τοῦ Κληρίγγ, ἐδάρυεν τὴν Χώραν, καίτοι ὑπ' αὐτῶν καὶ μόνον ἐχρησιμοποιεῖντο. Ἀνήγειρον οἰκοδομὰς καὶ ἄλλα κτίσματα, συμπλήρωσιν ἢ ἐπεξετέλειαν ἐργοστάσια ἐπιταχθέντα παρ' αὐτῶν, συνήψον διαφόρους συμβάσεις μετὰ τρίτων, εἰς οὓς παρέδιδον πρώτας ὕλας ἢ ἐδίδον χρήματα διὰ τὴν παρ' αὐτῶν προμήθειαν ἢ κατασκευὴν διαφόρων πλωτῶν μέσων, ἰστιοφόρων, ταμεινοπολιῶν κλπ. Εἰς βιομηχανίας, παρέδιδον πρώτας ὕλας ἢ ἐπρομηθεύοντο κατὰ κανόνα κατὰ τρόπον ληστρικὸν τὸ δὲ προϊόντα τῶν βιομηχανιῶν παρελάμβανον αὐτοὶ ἐπὶ τῆ πληρωμῆ ὠρισμένου κέρρους. Ταῦτα πάντα ἐδάρυον τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, διότι διὰ χρημάτων τοῦ Κράτους, λαμβανομένων ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, ἐξετελοῦντο αἱ προμήθειαι καὶ τὰ τεχνικὰ ἔργα. Πάντα τῶσιν ἐμνηστεύοντο μετὰ διαφόρων προσώπων, φίλα πρὸς αὐτὰς προσκειμένων, μεθ' ὧν συνειργάζοντο ὅπως ἀφαιρέσωσι τὸν Δημοσίον καὶ ἰδιωτικὸν πλοῦτον ἐν μακρᾷ ἐπίκεινος καὶ ἐντιμῶς ἐργασία εἶχε δημιουργήσει. Μετὰ τὴν ἀποχώρησίν των ἐξ Ἑλλάδος καὶ προγενεστέρως κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐνσταθῆ παραμονῆς των, ἐκ τῶν ἀνωτέρω, οὕτως ἐκτεθέντων παρ' αὐτῶν περιουσιακῶν στοιχείων, τινὰ μὲν ἐγκατέλειψαν, τὰ πλείστα ὅμως μεταβίβασαν καθ' ἓνα οἰκονομικῶς νομικῶν τύπων ἢ χαρακτηριστικῶς εἰς τρίτους (φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα) καίτοι τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀνήκον εἰς τὸ Δημόσιον, διότι διὰ χρημάτων τοῦ Κράτους ἠγοράσθησαν ἢ ἐξετελέσθησαν αἱ διάφοροι βελτιώσεις καὶ προσθήκαι ἀκινήτων.

Ἀποτελεῖ ὅθεν στοιχειώδη ἠθικὴν ἀλλὰ καὶ νομικὴν ἐπιταγήν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα νὰ περιέλθουν εἰς τὸ Κράτος ἐξ οὗ ἠντλήθησαν τὰ μέσα τῆς προμηθείας, παραγωγῆς ἢ κατασκευῆς τούτων, ἀνατρεπομένων τῶν σχετικῶν συμβάσεων δι' αὐτὰς

τρίτοι κατέχουν αυτό. Οί τρίτοι ούτοι ουδεμιὰς ειδικῆς προστασίας εἶναι ἄξιοι, διότι ὄφειλον νὰ γνωρίζουν ὅτι δὲν εἶναι επιτετραμμένον νὰ συναλλαγῶν μετὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος, τῶν ἢ ἀποκτήσουν ἀντικείμενα ἄτινα ἐξοποιήσαν οὗτοι, καὶ τὰ ὅποια οἱ τρίτοι οὗτοι ἐπρομηθεύοντο εἰς εὐτελεῖς τιμὰς, ἀποβλέποντες νὰ καρπωθῶν ὡφέλη ἀπὸ ἀντικείμενα τὰ ὅποια κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον προήλθον ἀπὸ τὸ σίμα καὶ τὸν ἰδῶτα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ σχεδίου, ὁρίζεται ὅτι ἀκυροῦνται ἐξ ὑπαρχῆς αἱ τοιαύτης φύσεως δικαιοπραξίαι τελεσθεῖσαι μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν ἐχθρῶν στρατιωτικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν καθ' ἕκαστον στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων ἢ ἐπιτρόπων αὐτῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν. Αἱ δικαιοπραξίαι αἱ ὑπὸ τῶν καθ' ἕκαστον στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ὑπαλλήλων γενόμεναι, κατὰ μαχητὸν τεκμήριον, θεωροῦνται τελεσθεῖσαι ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 προβλεπομένων ἐχθρῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 δὲν ὑπάγονται αἱ συμβάσεις αἱ συνομολογηθεῖσαι, ἔστω καὶ μετὰ τῶν ἐχθρῶν Ἀρχῶν, ἐφ' ὅσον ἀντικείμενον ἔχουσιν ἐμπορεύματα ἢ ἄλλα εἶδη χρήσιμα πρὸς κατανάλωσιν ἢ ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων παραληφθέντα, ὡς λ. γ. τρόφιμα, φάρμακα ἢ ἄλλα οἰαδήποτε ἀντικείμενα γενικοῦ ἐμπορίου. Ἄν ὅμως ταῦτα τὰ ἐπρομηθεύθησαν οἱ τρίτοι οὐχὶ πρὸς κατανάλωσιν ἢ ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινού, ἀλλὰ πρὸς ἐπέκτασιν τῶν χρημάτων τῶν καὶ ἀποθήκευσιν αὐτῶν ἵνα ἐν εὐθέτω χρόνῳ ἐκποιήσουν αὐτὰ πρὸς κερδοσκοπίαν, τότε καὶ αἱ ἀφορώσαι αὐτὰ δικαιοπραξίαι ὑπόκεινται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 καθιερωμένην ἀκυρότητα.

Δεόν ἐνταῦθα νὰ σημειωθῆ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης τυχόν παρεξηγήσεως, ὅτι εἰς τὴν ἀκυρότητα τοῦ ἄρθρου 1 ὑπάγονται μόνον αἱ δικαιοπραξίαι αἱ συναφθεῖσαι μετὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ὡς αὐταὶ χαρακτηρίζονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 οὐχὶ δὲ καὶ αἱ συνομολογηθεῖσαι μετ' ἰδιωτῶν ἐχθρῶν ὑπηκόοιτος, συνεπῶς καὶ κυρίως δὲν ὑπάγονται ὅλαι αἱ συναλλαγαὶ αἱ γενόμεναι ἐν σχέσει μὲ ἐμπορικὰς εἰσαγωγὰς ἢ ἐξαγωγὰς, πλὴν ἐάν καὶ αὐταὶ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐπραγματοποιήθησαν διὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς. Τοιαῦται συναλλαγαὶ δύνανται ἐνδεχομένως νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4.

Ἐπειδὴ ἡ ἀκυρότης τοῦ ἄρθρου 1 εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ δημιουργήσῃ ἀνωμαλίαν τινὰ εἰς τὰς συναλλαγὰς, διὰ τοῦ ἄρθρου 2 σκοπεῖται ἡ καθιέρωσις βραχυπρόθεσμου παραγραφῆς, τῆς συμπληρουμένης καλύπτεται ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαγγελομένη ἀκυρότης καὶ στερεῖται πλέον τὸ Δημόσιον τοῦ δικαιώματος νὰ κατάσχῃ τὰ ἀντικείμενα περὶ ὧν αἱ δικαιοπραξίαι αὐταί. Ἡ καθιέρωσις τῆς παραγραφῆς ταύτης ἐθεωρήθη κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον ἀναγκαία διότι τὰ ἀντικείμενα τῶν συμβάσεων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 κατάσχονται οὐ μόνον εἰς χεῖρας τοῦ συναλλαγέντος, ἀλλὰ καὶ πυντός τρίτου καὶ θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον χάριν τῆς ἀσφαλείας τῶν συναλλαγῶν νὰ παραμένουν ἐπὶ μακρὸν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὰ δικαιώματα τοῦ κατόχου τοιαύτων ἀντικειμένων. Τῆς βραχυπρόθεσμου ὅμως ταύτης παραγραφῆς ἐξαιροῦνται ἐκεῖνα τὰ ἀντικείμενα τὰ ὅποια ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἢ τῆς ποσότητός των, κραυγάζουν πῶθεν ἔλκουν τὴν προέλευσιν αὐτῶν καὶ συνεπῶς ὁ κάτοχος αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῆ σάβερους λόγους προστασίας, διότι ἐν γνώσει προμηθευθεὶς εἶδη προσερχόμενα ἐκ τοῦ ἐχθροῦ, ἑαυτὸν ὡς αἰτιῶται διὰ τὴν ὑπόπτην συναλλαγὴν του. Ἡ γνώσις ἐνταῦθα τεκμαίρεται ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῆς ποσότητος τοῦ ἀντικειμένου. Τὸ τεκμήριον δεόν νὰ θεωρηθῆ ἀμάχητον διὰ τὰ ἀντικείμενα ἄτινα ὡς ἐκ τοῦ εἶδους των καθίσταν δόλην τὴν προέλευσιν των, μαχητὸν δὲ δι' ἐκεῖνα ὧν ἡ ὑπόπτης προέλευσις ἐρείδεται ὑπὸ τῆς μεγάλης αὐτῶν ποσότητος.

Κατὰ τὸ σύστημα τῆς Συντακτικῆς Πράξεως τὰ ἀντικείμενα τῶν συμβάσεων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1, κατάσχονται εἰς χεῖρας οἰοδήποτε τρίτου, ἔστω καὶ καλῆς πίστεως, ἐξομοιούμενα πρὸς κλοπιμαία.

Τὸ ἄρθρον 3 σκοπεῖ νὰ προστατεύσῃ τὰς ἐξαιρετικὰς ἐκεῖνας περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ τρίτος εἶναι τοσαύτης καλῆς πίστεως ὅστε ἡ ἀνατροπὴ τῆς συμβάσεως νὰ προσβάλλῃ τὴν καλὴν πίστιν, τὰ χρηστὰ ἦθη, καὶ τὸ περὶ δικαίου κοινὸν αἰσθημα. Πότε συμβαίνει τοῦτο εἶναι ζήτημα περὶ οὗ κρίνει κυριαρχικῶς ἢ ὑπὸ εἰρικοῦ Νόμου συγκροτηθεῖσα Ἐπιτροπὴ Δικαιοπραξῶν.

Β'. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐχθρῶν κατοχῆς, ἦτοι ἀπὸ τῆς 27ης Ἀπριλίου 1941 μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως, ἔλαβον χώραν δικαιοπραξίαι διαθεσεως περιουσιακῶν στοιχείων πρὸς ἐχθρούς ἢ ἐπ' ὄφελός αὐτῶν. Αἱ πλείοται τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων ἐγένοντο ὑπο το κράτος ψυχολογικῆς διας ἀσκηθείσης ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν ἢ καὶ τρίτων ἐνεργουμένων διὰ λογαριασμόν ἢ ἐπ' ὄφελός ἐχθρῶν, εἰς βάρος τῶν ἀντισυμβληθέντων Ἑλλήνων ἢ ἀκόμη ἠχθῆσαν οἱ ἀντισυμβληθέντες πρὸς ἐχθρούς εἰς τὰς δικαιοπραξίας ταύτας συνεπεία πλάνης ἢ ἀπατης ἢ συνεπεία ἀνάγκης εἰς ἣν κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κατοχῆς εὐρέθησαν καὶ ἦτις ἐγένετο ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν. Διεπιστώθη ὅμως ὅτι εἰς τινὰς περιπτώσεις μετὰ τῆς ὄφελείας τοῦ ἐχθροῦ συνέτρεχε καὶ ὄφελος εὐαριθμῶν συναλλαγέντων μετ' αὐτοῦ μὴ ἐχθρῶν, οἱ ὅποιοι ἀπῆλθον ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ταύτης συναρξασίας ἀρκετὰς προνομίας καὶ ἀνταλλάγματα.

Ἄλλ' ἐπίσης διεπιστώθη ὅτι καὶ ἀντιθέτως, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς ἀμέσως προηγηθέντας τῆς ἀπελευθερώσεως μῆνας, ἐγένοντο δικαιοπραξίαι διαθεσεως ἐκ μέρους ἐχθρῶν πρὸς Ἑλληνας διαφόρων περιουσιακῶν στοιχείων καὶ δὴ κινητῶν πραγμάτων. Αἱ δικαιοπραξίαι αὐταὶ εἶναι πιθανώτατα εἰρηνικαί.

Διὰ τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων ἡ διετέθησαν πρὸς ἐχθρούς περιουσιακὰ στοιχεία παρ' Ἑλλήνων ἐξαναγκασθέντων εἰς τὴν μετὰ τῶν ἐχθρῶν συναλλαγὴν ἢ παρ' Ἑλλήνων ἐπιδιωξάντων ὄφελος ἐκ τοιαύτων συναλλαγῶν ἢ ἀπὸ μέρους ἐχθρῶν ἐπιδιωκόντων νὰ διαφυλάξουν τὴν ἀνομίαν κατὰ το πλείστον κτηθείσαν περιουσίαν των ἀπὸ οἰσφορῶν εἰς βάρος των μέτρων καὶ δὴ ἀπο τῆς πιθανῆς δεσμεύσεως τῆς διὰ τῆς θέσεως αὐτῆς ὑπὸ μεσεγγύησιν.

Εἶναι προφανεῖς οἱ λόγοι δι' οὓς ἡ οὕτως δημιουργηθεῖσα κατάστασις, ἐπιφέρει διὰ τοὺς ἐχθρούς ἢ διὰ τινὰς μετ' αὐτῶν συναλλαγέντας κακοὺς Ἑλληνας, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ, δι' ὃ καὶ λαμβάνεται πρόνοια κηρύξεως ἀκύρων τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων.

Οὕτω διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ σχεδίου προβλέπεται ἡ δυνατότης τῆς παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀκυρώσεως τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων, ἐφ' ὅσον συντρέχουν ὡρισμένα προϋποθέσεις. Ἡ διὰ πράξεως τῆς Δικαιοφύσεως ἀκύρωσις τῶν δικαιοπραξιῶν αὐτῶν ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς ταχύτητος τῆς σχετικῆς διαδικασίας, ἦτις ταχύτης εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὰς περιπτώσεις, περὶ ὧν τὸ σχέδιον, αἰτίνας εἶναι ἀπότοκοι μιᾶς πρωτοφανοῦς ἀναστατώσεως, οἷα ὑπῆρξεν ἡ συνεπεία τῆς κατοχῆς προσελθούσα, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον ἐπιβεβλημένη καθ' ὅσον καὶ σήμερον ἀκόμη καταβάλλεται παρ' ἐνδιαφερομένων προσπάθειαι συγκαλύψεως ὑπόπτων συναλλαγῶν καὶ ἀποκρύψεως ἐχθρῶν περιουσιακῶν στοιχείων. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐκ τῶν δικαιοπραξιῶν ἐζημιώθησαν ἀποδεδειγμένως Ἑλληνας ἢ διὰ τοῦ σχεδίου ρύθμισις ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς ταχύτητος τῆς περιουσιακῆς των ἀποκαταστάσεως. Ἐχει ἀκόμη τὸ πλεονέκτημα τῆς μεταθέσεως τοῦ θάρους τῆς ἀποδείξεως εἰς τρίτους, ὅπερ ἄλλως θὰ ἐπιπτεν εἰς τοὺς ὄμους τοῦ Δημοσίου. τὸ ὅποιον ὡς εἶναι εὐνόητον, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατέχῃ στοιχεῖα πλήρως ἀποδεικτικὰ τῆς ἐλαττωματικότητος τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαιοπραξιῶν.

Ἐξ ἄλλου διὰ τῶν αὐτῶν παραγράφων τοῦ σχεδίου θεσπίζεται ὅτι τῆς Ἰπουργικῆς ἀποφάσεως θὰ προηγῆται σύμφωνα γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2636) 1940 ἀποτελουμένης ἐξ ἀνωτάτων δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Σκοπὸς τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου εἶναι ἡ ἀποφυγὴ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ προσώπων ὠφελουμένων τυχόν ἐκ τῆς κηρύξεως δικαιοπραξίας ὡς ἀκύρου, ὡς λ. γ. θὰ συνέβαινε

γεν ἐὰν ἀκυρωμένης τῆς δικαιοπραξίας ὁ πωλητὴς λ. χ. συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς τοῦ κοινοῦ δικαίου διατάξεις, ὑπεχρεοῦτο εἰς ἐπιστροφήν τοῦ τιμήματος καὶ δὴ εἰς πληθωρικὰς δραχμὰς. Βάσει τῆς παραγράφου ταύτης ὁ ὑπὲρ αὐτῆς κηρύσσεται ἡ ἀκυρότης δύναται νὰ υποχρεωθῆ εἰς οἰονδήποτε παροχὴν ἐπιώφελεία τοῦ Δημοσίου καὶ νὰ δρίζεται ἅμα ὅτι μόνον ἐπὶ τῇ ἐκπληρώσει ταύτης καὶ ἀπὸ ταύτης ἐπέρχονται αἱ τῆς ἀκυρότητος συνέπειαι.

Διὰ τῆς παραγράφου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα παντὸς τρίτου ὅπως μετὰ τὴν ἐκδοσὴν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως προσούγη εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ὅστε νὰ μὴ δύναται νὰ εὐσταθήσῃ ἀνησυχία ἢ ὑπόνοια περὶ αὐθαρειῶν τῆς Διοικήσεως ἐν τῇ ἐπιλύσει τῶν υποθέσεων τούτων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων σαφῶς προκύπτει ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως Συντακτικῆς Πράξεως διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὰ ὅποια σήμερον εὐρίσκονται ἐκτεθειμένα παρὰ πάντα ἠθικὸν νόμον καὶ δίκαιον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1945.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΜΙΧΑΗΛ Α. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 45)1945.

Περὶ δικαιοπραξιῶν τελεσθειῶν διαρκούσης τῆς κατοχῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιεν καὶ διατάσσαιεν :

Ἄρθρον 1.

1. Δικαιοπραξίαι τελεσθειῶσι ἀπὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Χώραν ἐχθρικών στρατευμάτων, Γερμανικῶν, Ἰταλικῶν, Βουλγαρικῶν καὶ Ἀλβανικῶν, μέχρι τῆς ἀπχωρήσεως αὐτῶν δι' ὧν μετεβιβάσθησαν εἰς Ἑλλάδας ἢ ἀλλοδαποὺς ἢ καὶ εἰς Νομικὰ Πρόσωπα, ἡμεδαπὰ ἢ ἀλλοδαπὰ, ἐξαιρέσει τοῦ Διεθνούς Κομιτάτου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Βοηθημάτων ἐν Ἑλλάδι, καθ' οἰονδήποτε τρόπον, ἀκίνητα ἢ κινητὰ πάσης φύσεως, εἴτε ὑπὸ πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἐχθρικών Ἀρχῶν, εἴτε ὑπὸ τῶν καθ' ἕναστὸν στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν Ἀρχῶν τούτων, κηρύσσονται ἐξ ὑπαρχῆς ἄκυροι καὶ ἀνευ οὐδενὸς νομίμου ἀποτελέσματος.

Τὰ ἀντικείμενα τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων περιέχονται κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὸ Δημοσίον, οὐδεὶς δὲ δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν ἢ νὰ προσβάλῃ οἰασδήποτε ἀξιώσεις κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀπορροούσας ἐκ τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων.

2. Αἱ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ καθ' ἕναστὸν στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπιτρόπων ἢ ἀντιπροσώπων τῶν ἄνω ἐχθρικών Ἀρχῶν τελεσθειῶσι δικαιοπραξίαι τῆς παραγράφου 1 τεκμαίρονται ὡς τελεσθειῶσι ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἐχθρικών Ἀρχῶν.

3. Δικαιοπραξίαι τῆς παραγράφου 1 ἀφορῶσαι προμήθειαν ἐμπορευμάτων ἢ ἄλλων εἰδῶν χρησίμων πρὸς κατανάλωσιν ἢ ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον παραληφθέντων, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 ἀπαγγελομένην ἀκυρότητα.

4. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαγγελομένη ἀκυρότης χωρεῖ, ὡς πρὸς ἕναστὸν τμήμα τῆς Χώρας διὰ τὰς δικαιοπραξίας τὰς τελεσθειῶσι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς τὸ τμήμα τούτο κατελήφθη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω στρατιωτικῶν Ἀρχῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξ αὐτοῦ ἀπχωρήσεως τῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1945 παραγράφεται τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου νὰ κατάσχῃ ἀντικείμενα τῶν δικαιοπραξιῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τῆς παρούσης, ἀνατρεπομένης ὡς πρὸς τὰ μὴ κατασχεθέντα τῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαγγελομένης ἀκυρότητος.

2. Δικαιοπραξίαι ἔχουσαι ἀντικείμενον μηχανήματα παντὸς εἶδους, μεταφορικὰ μέσα ἢ πράγματα, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς φύσεως ἢ τῆς ποσότητος αὐτῶν εἶναι κατάδηλον ὅτι προέρχονται ἐκ συναλλαγῆς μετὰ τῶν Ἀρχῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τῆς παρούσης, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀνωτέρω παραγραφὴν οὐδὲ καλύπτεται ἢ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαγγελομένη ἀκυρότης διὰ τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς ὅλους ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἢ δι' εἰδικοῦ Νόμου συγκαταστήσομένη Ἐπιτροπὴ Διεκδικήσεων δύναται νὰ κηρύσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἰσχυρὰν τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 δικαιοπραξίαν ἀν τούτο ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς καλῆς πίστεως, τῶν χρηστῶν ἠθῶν ἢ τοῦ περὶ δικαίου κοινοῦ αἰσθηματος.

Ἄρθρον 4.

1. Δικαιοπραξίαι μὴ περιλαμβανόμεναι εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τελεσθειῶσι ἀπὸ τῆς 27ης Ἀπριλίου 1941 μέχρι τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1944, ὡς πρὸς τὰ ἀπελευθερωθέντα μέχρι τῆς χρονολογίας ταύτης τμήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἢ καὶ μέχρι τῆς μεταγενεστέρως ἀπελευθερώσεως ἐνὸς ἐκάστου τῶν τμημάτων τούτων, δι' ὧν μεταβιβάζονται, ὑφ' οἰονδήποτε νομικὴν μορφήν, ἐν Ἑλλάδι κείμεναι ἐγθροικαί, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2636)1940, περιουσίαι ἐκ μέρους ἐχθρῶν πρὸς Ἑλλάδας ἢ ἀλλοδαποὺς ἢ καὶ Νομικὰ Πρόσωπα, ἡμεδαπὰ ἢ ἀλλοδαπὰ, δύναται μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1945 νὰ κηρύσσονται ἄκυροι αὐτεπαγγέλτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2636)1940, ἐφ' ὅσον πιθανολογεῖται ἐπαρκῶς ὅτι ἡ μεταβίβασις ἐγένετο συνεπείᾳ ἀπάτης ἢ βίας ἀσκηθείσης ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἢ εἰκονικῶς ἢ συνεπείᾳ πλάνης ἢ κουφότητος ἀπειρίας ἢ ὅτι ἡ μεταβίβασις πάσχει ἄλλην τινὰ κατὰ νόμον ἀκυρότητα ἢ τέλος ὅτι ἡ μεταβίβασις ἐγένετο πρὸς ἀποφυγὴν τῆς πιθανῆς μεσεγγυήσεως ἢ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐχθρικών πολιτικῶν ἢ πολεμικῶν σκοπῶν.

2. Δικαιοπραξίαι τελεσθειῶσι, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφερόμενα χρονικὰ ὅρια, δι' ὧν μεταβιβάζονται περιουσιακὰ στοιχεῖα πάσης φύσεως παρ' οἰονδήποτε πρὸς ἐχθροὺς ἢ ἐπ' ὠφελεία ἐχθρῶν δύναται μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1945 νὰ κηρύσσονται ἄκυροι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2636)1940, ἐφ' ὅσον πιθανολογεῖται ἐπαρκῶς ὅτι ἡ μεταβίβασις ἐγένετο εἰκονικῶς ἢ συνεπείᾳ πλάνης, ἀπάτης ἢ βίας ἢ συνεπείᾳ ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀνάγκης, κουφότητος ἢ ἀπειρίας τοῦ ἀντισυμβαλλομένου, ἢ ὅτι ἡ μεταβίβασις πάσχει ἄλλην τινὰ κατὰ Νόμον ἀκυρότητος.

3. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδίδεται τῇ αἰτήσει τῶν ἐγγόντων ἔνομον συμφέρον, ὑποβαλλομένη πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ἐφ' ὅσον ὁ ἔχων ἔνομον συμφέρον κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐξ μηνῶν ἐφ' ὅσον αὐτὸς κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

4. Διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένων μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2636)1940, δύναται νὰ τάσσονται οἰοδήποτε χρηματικὴ ἢ ἄλλοι ὅροι εἰς βάρος τοῦ ἐκ τῆς κηρύξεως τῆς ἀκυρότητος ἢ ἀκυρωσίας ὠφελουμένου καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

5. Ἡ κατὰ τὴν διοικητικὴν διαδικασίαν τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου κήρυξις ἢ μὴ ἀκυρότητος δὲν ἐμποδίζει τὴν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια προσφυγὴν τοῦ ἔχοντος ἔνομον συμφέρον, ἧτις δέον νὰ ἀσκήσῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἢ μετὰ πάροdon ἀπράκτου τετραμήνου ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ὑπο-

εολής τής κατά την παράγραφον 3 του παρόντος άρθρου αίτησεως.

Η κατά τὰ ανωτέρω προσηυγή είναι απαράδεκτος εάν δέν εξεδόθησαν αί κατά τας προηγουμένας παραγράφους αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών ή εάν δέν παρήλθεν ή τετράμηνος, ως άνω, προθεσμία.

6. Τά τακτικά δικαστήρια δύνανται καί αυτεπαγγέλτως νά τίσσωσιν οίουσδήποτε χροματικούς ή άλλους όρους εις βάρος του εκ τής κηρύξεως τής άκυρότητας ή άκυρωσίας ώφελουμένου.

Άρθρον 5.

Εις τας διατάξεις του προηγουμένου άρθρου δέν περιλαμβάνονται δικαιοπραξίαί έχουσαι ως αντικείμενον άνωνύμους τίτλους, δι' ών ούτοι περιήλθον εξ οίουσδήποτε αιτίας υπό την κατοχήν έχθρών ή τρίτων ενεργούντων κατ' έντολήν ή διά λογαριασμών ή επ' ώφελεία έχθρών.

Περί του θέματος τούτου θέλει προνοήσει ειδικός Νόμος.

Άρθρον 6.

Αί κατά τὸ άρθρον 2 παρ. 3 καί 5 τής παρούσης προθεσμίας δύνανται νά παρατείνωνται διά πράξεων του Υπουργικού Συμβουλίου.

Άρθρον 7.

Η ισχύς τής παρούσης Συντακτικής Πράξεως άρχεται από τής δημοσιεύσεώς της διά τής Εφημερίδας τής Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τή 1 Ιουνίου 1945.

Έν ένόματι του Βασιλέως

Ο Αντιβασιλεύς

† Ο Αθηνών ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Υπουργικὸν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Α. ΜΗΛΛΑΝΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝ. ΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΠΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ.

Έθεωρήθη καί έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 5 Ιουνίου 1945.

Ο επί τής Δικαιοσύνης Υπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(2)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ υπ' αριθ. 46.

Περί έργωνείας τής υπ' αριθ. 24)45 Συντακτικής Πράξεως (περί άποκαταστάσεως άπολυθέντων δημοσίων υπαλλήλων).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου άπεφασίσμεν καί διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

Η άληθής έννοια τής παραγρ. 3 του άρθρου 5 τής υπ' αριθ. 24)45 Συντακτικής Πράξεως περί άποκαταστάσεως άπολυθέντων δημοσίων υπαλλήλων είναι, ότι εξαίρουνται καύτης μόνον οι ισόβιοι δικαστικοί λειτουργοί καί οι μόνιμοι δικαστικοί υπάλληλοι (Εισαγγελείς, Ειρηνοδίκαι καί Πταισματοδίκαι), ούχι δέ καί οι λοιποί ως δικαστικοί υπάλληλοι χαρακτηριζόμενοι (υπάλληλοι γραμματείας δικαστηρίων, Υποθηκοφυλακείων, συμβολαιογράφοι, κλητήρες έν γένει κλπ.).

Η ισχύς τής παρούσης Συντακτικής Πράξεως άρχεται

από τής δημοσιεύσεώς της εις την Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τή 4 Ιουνίου 1945

Έν ένόματι του Βασιλέως

Ο Αντιβασιλεύς

† Ο Αθηνών ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Υπουργικὸν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Α. ΜΗΛΛΑΝΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝ. ΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΠΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Έθεωρήθη καί έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 5 Ιουνίου 1945

Ο επί τής Δικαιοσύνης Υπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(3)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ υπ' αριθ. 47.

Περί κηρύξεως τής υπ' αριθ. 17 τής 16 Νοεμβρίου 1944 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου (περί συγχωνεύσεως εις τούς ΣΕΚ του δικτύου τής Γαλλοελληνικής Εταιρίας Σιδηροδρόμων).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσμεν καί διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Κηρύττει ή υπ' αριθ. 17 τής 16ης Νοεμβρίου 1944 πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου (περί συγχωνεύσεως εις τούς Σ.Ε.Κ. του δικτύου τής Γαλλοελληνικής Εταιρίας Σιδηροδρόμων) έχουσα ούτω:

Τὸ Υπουργικὸν Συμβούλιον έχον υπ' όψιν τας ειδικάς συνθήκας σήτινες έδημιουργήθησαν μετά την άπελευθέρωσιν τής Δυτικής Θράκης καί την ανάγκην άμέσου θέσεως εις έκμετάλλευσιν του Σιδηροδρομικού Δικτύου από Αλεξανδρουπόλεως εις Σβίλεγκραδ τής Γαλλοελληνικής Εταιρίας Σιδηροδρόμων, άποφασίζει.

Όπως τὸ Δίκτυον τούτο μεθ' όλων τών έγκαταστάσεων, τραχείου ύλικού καί παντός άλλου στοιχείου άπαραίτητου διά την έκμετάλλευσιν είτε εδρικομένου επί τόπου είτε άλλοχού είτε εις χείρας έένου Κράτους ή ιδιώτου, περιέληθη εις την κυριότητα του Ελληνικού Κράτους.

Τὸ ως άνω Δίκτυον συγχωνεύεται εις τὰ Δίκτυον τών ΣΕΚ σήτινες θέλουσι αναλάβει καί την έκμετάλλευσιν αὐτοῦ.

Τὰ τυχόν προκύφοντα ζητήματα εκ τής ως άνω ενεργείας θέλουσι καθορισθῆ βραδύτερον.

Έξουσιοδοτείται ὁ Υπουργός Μεταφορών ὡπως προσέλθῃ εις πάσας τας σχετικές περαιτέρω ενεργείας εις έκτέλεσιν το παρόντος.

Έκδόσαν προς τούτα την υπ' αριθ. 17 παρούσαν πράξιν τοῦ

Τὸ Υπουργικὸν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

Φ. ΜΑΝΟΥΗΛΙΑΔΗΣ, Α. ΣΒΩΛΟΣ, Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΛ. ΤΣΙΡΙΜΟΚΟΣ, Γ. ΖΕΥΤΟΣ, Ν. ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΗΣ, Κ. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΦΙΚΙΩΡΗΣ, Θ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΑΓΓ. ΘΕΟΔΩΡΙΤΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Ν. ΑΒΡΑΑΜ, Ν. ΑΣΚΟΥΤΣΗΣ, Θ. ΔΟΝΤΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Α. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΒΛΑΧΟΘΑΝΑΣΗΣ, Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ, Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Άρθρον 2.

Άπαν τὸ σιδηροδρομικὸν δίκτυον ἀπὸ Ἀλεξανδρουπόλεως εἰς Σάβλεγκραδ τῆς Γαλλοελληνικῆς Ἑταιρίας Σιδηροδρομῶν μεθ' ἑλῶν τῶν ἐγκαταστάσεων, τροχαίου ὕψους, καὶ παντὸς ἄλλου στοιχείου ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν εἴτε εὐρισκομένου ἐπὶ τόπου εἴτε ἀλλαγῶν εἴτε εἰς χεῖρας ξένου Κράτους ἢ ἰδιώτου, ἀπὸ τῆς 16 Νοεμβρίου 1944 ἡμέρας ἐκδόσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Τὸ ὡς ἄνω δίκτυον συγχωνεύεται εἰς τὸ δίκτυον τῶν ΣΕΚ οἵτινες θέλουσι ἀναλάβῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ.

Άρθρον 3.

Πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης θέλει ρυθμισθῆ διὰ Βασ. Δ) των ἐκδιδομένων τῆ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Μεταφορῶν.

Άρθρον 4.

Ἡ παρούσα συντακτικὴ πράξις ὑποβλήθησεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἄρα συνεργουμένην.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Ἰουνίου 1945

Ἐν Ὄνομτι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Ἰουνίου 1945

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 48.

Περὶ ἀκυρώσεως Διαταγμάτων καὶ ἀποφάσεων τινῶν ἐκδοθειῶν ἐπὶ κατοχῆς καὶ ἀφορωσῶν Λιμενικοῦ Ἀξιοματικοῦς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερ-
τίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Άρθρον μόνον

1. Λιμενικοὶ Ἀξιοματικοὶ παραιτηθέντες ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν χρόνον τῆς ξένης κατοχῆς, εἴτε δὲ ἀναχωρήσαντες καὶ ἀναλαβόντες ὑπηρεσίαν ἐν Μ. Ἀνατολῇ θεωροῦνται μηδέποτε παραιτηθέντες τὰ δὲ ἐκδοθέντα ἐπὶ τῶν ὑποβληθειῶν παραιτήσεων αὐτῶν Διατάγματα, ἀκυροῦνται ἀφ' ἧς ἰσχύσαν ἄνευ ἐτέρας διατυπώσεως.

2. Ἀποφάσεις Ναυτοδικείων ἀφορῶσαι Ἀξιοματικούς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἀναχωρήσαντας καὶ ἀναλαβόντας ὑπηρεσίαν ἐν Μ. Ἀνατολῇ καταδικάζουσαι αὐτοὺς ἐπὶ λιποταξίᾳ καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν ἄνευ ἐτέρας διατυπώσεως.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συντακτικῆς πράξεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Ἰουνίου 1945.

Ἐν Ὄνομτι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Α. ΜΗΛΑΛΑΝΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 49.

Περὶ συμπληρώσεως τῆς ἐπ' ἀριθ. 19)1945 Συντακτικῆς Πράξεως: «περὶ τροποποιήσεως ποινικῶν τινῶν διατάξεων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερ-
τίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Εἰς τὸ ἀρθρον 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 19)1945 Συντακτικῆς Πράξεως προστίθενται 3η καὶ 4η παράγραφος ἔχουσα οὕτως:

3. Διὰ τὴν νῆσον Κρήτην ἡ προθεσμία τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου παρατείνεται μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1945.

4. Τῆς παραδόσεως ἐξαιροῦνται οἱ κατοικοῦντες δυτικῶς τῆς γραμμῆς Ἐπισκοπῆς Ρεθύμνης, Ἀρχοντικῆς Ἀργυροπόλεως, Βιλανδρέλλου, Ρεδακίνου, οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσῃ ταῦτα 15 ἡμέρας μετὰ τὴν παράδοσιν ἢ ἀποχώρησιν ἐν Κρήτῃς τῶν Γερμανικῶν Στρατευμάτων. Ἡ ἀκριβὴς ἡμερομηνία τῆς παραδόσεως καθορισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης.

Άρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Ἰουνίου 1945.

Ἐν Ὄνομτι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ

Τὰ μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Α. ΜΗΛΑΛΑΝΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(6)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 50.

Περὶ τῶν μεταιιθεμένων εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, Κρήτην καὶ Ἡπειρὸν ἐπαλλήλων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάσαμεν.

"Ἄρθρον μόνον.

1. Ἀγκύσιοι ἐν γένει Ὑπάλληλοι, Ὑπάλληλοι Νομικῶν Προσώπων Ἀγκυρίου Δικαίου καὶ Ὑπάλληλοι Τραπεζιτικῶν Ὄργανισμῶν, οἵτινες διατασσόμενοι δυνάμει τῆς παρούσης Συντακτικῆς Πράξεως, ὅπως, βάσει νομίμου τοποθετήσεως τῶν μεταξούτων καὶ ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν ἐν Ἡπείρῳ, Μακεδονίᾳ, Θράκῃ ἢ Κρήτῃ, δὲν συμμορφωθῶσι ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δέκα ἡμερῶν, λογίζονται ὡς παραιτηθέντες ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκπνοῆς τῆς προθεσμίας ταύτης, τῆς παραιτήσεώς των πιστοποιημένης καὶ γενομένης ἀποδεκτῆς ἀνευ ἄλλης διατυπώσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τῆς Διοικήσεως τοῦ Τραπεζιτικοῦ Ὄργανισμοῦ. Τῶν οὕτω παραιτουμένων ἀπαγορεύεται ὁ διορισμὸς ἢ ὁ ἐπαναδιορισμὸς εἰς οἵανδήποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω θέσεων ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς παραιτήσεώς των.

2. Κατὰ προτίμησιν ἢ ἐντολῇ πρὸς μεταβάσιν εἰς τὰς εἰρημένως περιούγας δυνάμει τῆς παρούσης Συντακτικῆς Πράξεως δέον νὰ δίδεται εἰς τοὺς μὴ ὑπηρέτησαντες εἰς αὐτὰς πλέον τῆς πενταετίας.

Ἡ παρούσα Συντακτικὴ Πράξις ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. ὑποβληθήσεται δὲ εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Συνελεύσεως ἅμα συνεργημένης

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Ἰουνίου 1945

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηναῖος ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΜΗΛΑΛΑΝΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΡΤ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΣΗ. ΜΑΤΕΣΣΑΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Ἰουνίου 1945

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(7)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 366.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κωδικοποιημένου Νόμου 4952.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάσαμεν.

"Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Κωδικοποιημένου Νόμου 4952, προστίθεται 4 παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

4. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς ὀριστικῆς Συνθήκης Εἰρήνης, εἰς τὰς γενικὰς καὶ εἰδικὰς θέσεις τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ διορισθῇ καὶ πᾶς ἐγγλῆς Ἑλληὴν πολίτης ἀσχόμενος στρατολογικῶς ἐν τάξει μὴ κληθείς ἐν καιρῷ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ ὑποχρεώσεων ὡς καὶ πᾶς ἐκτελῶν αὐτὰς κατὰ τὴν προκήρυξιν τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηναῖος ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, Α. ΝΑΡΤ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Δ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(8)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 367.

Περὶ ἀνασυγκροτήσεως Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάσαμεν:

"Ἄρθρον 1.

"Ὅσαι ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων ἀριθμοῦν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ πρὸ τοῦ πολέμου ἀριθμοῦ μελῶν, θεωροῦνται ὡς πλήρως ἀνασυγκροτημένα. Ἡ λειτουργία τῶν Κοινοτήτων τούτων συννίσταται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 2456) 1920 «περὶ Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων», ὡς οὗτος διὰ μεταγενεστέρων Νόμων ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη καὶ τοὺς ἐγκεκριμένους κανονισμοὺς αὐτῶν. Ἡ Διοίκησις αὐτῶν ἀνατίθεται προσωρινῶς καὶ μέντοι ἐνεργείας ἀναρμοσίων εἰς βυελεῖς ἕως βυελεῖς διοικητικὰς Ἐπιτροπὰς, διοριζόμενας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θεμελιωμάτων καὶ Παιδείας πρὸ τῆς ἐκείνου Νομοθετικῆς ἢ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος προβλεπομένου Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου. Μέχρι τῆς ἀναδείξεως αἰρετῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, αἱ προσωριναὶ αὗται Ἐπιτροπὴ ἀνωκοῦσι πάντα τὰ δικαιώματα τῆ ἀναγραφόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 2456) 1920. Προκειμένου ὅμως περὶ α) ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου Κοινοτικῆς περιουσίας ἢ συστάσεως ἐμπραγματῶν ἐξουσιῶν ἐπ' αὐτῆς, β) συνυπολογίσεως μισθώσεως ἀκινήτου διὰ γονικὴν περίοδον μεγαλυτέραν τοῦ ἔτους καὶ γ) συνάψεως δανείων ἀπιταῖται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θεμελιωμάτων ἐκδιδόμενη μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου.

"Ἄρθρον 2.

"Ὅσαι ἐκ τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων ἀριθμοῦν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος πρὸ τοῦ ἡμίσεως τοῦ πρὸ τοῦ πολέμου ἀριθμοῦ μελῶν, θεωροῦνται ὡς μερικῶς ἀνασυγκροτημένα. Διὰ τὴν προσωρινὴν Διοίκησιν οὐτῶν ἐπασκεύονται ἐπίσης αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου. Ἐπὶ πλέον α' ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ τεθέντες περιορισμοὶ ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς Διοικήσεως θέλουν ἰσχύει καὶ μετὰ τὴν ἀνάδειξιν αἰρετῶν ὀργάνων καὶ ἐπὶ χρονικὴν διά-

στημα ενός έτους από της λήξεως της παλινοστήσεως των έκτοπισθέντων 'Ισραηλιτών. Εάν εν τῷ μεταξύ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ πρὸ τοῦ Γερμανικοῦ διωγμοῦ τοιοῦτου, ἡ Κοινότης θέλει θεωρεῖσθαι ἔκτοτε ὡς πλήρως ἀνασυγκροτηθεῖσα, ὅποτε θὰ ἐφαρμόζωνται καὶ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ.

Ἄρθρον 3.

Εἰς ὅσας ἐκ τῶν 'Ισραηλιτικῶν Κοινοτήτων τῆς Χώρας δὲν ἀπέμεινε κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 2456)1920 ἀποκατούμενος ἀριθμὸς εἴκοσι 'Ισραηλιτικῶν οἰκογενειῶν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν Κοινότητος, αὗται θεωροῦνται ὡς εὐρισκόμεναι ἐν ἀδρανεῖα. Διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑποθέσεων καὶ συμπεριόντων τῆς Κοινότητος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Θερησκευμάτων καὶ Παιδείας προσωρινὴ Συνέλευσις ὡς Συνέλευσις Ἐπιτροπῆ προτάσει τοῦ **Νομάρχου ἢ τοῦ Κεντρικοῦ 'Ισραηλιτικοῦ Συμβουλίου. Καὶ ἐπὶ τῶν προσωρινῶν τοῦτων Ἐπιτροπῶν ἐφαρμόζονται οἱ περιορισμοὶ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος. Ἄμα ὡς Κοινότης τις ἐν ἀδρανεῖα μεταστῇ λόγῳ αὐξήσεως τῶν μελῶν τῆς εἰς κατάστασιν μερικῆς ἢ πλήρους ἀνασυγκροτήσεως, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ δι' ἑκάστην περίπτωσιν ἀντίστοιχοι διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἀρθρῶν.**

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὰς πλήρως ἢ μερικῶς ἀνασυγκροτημένας Κοινότητας δέον ἐντός ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος καὶ εἰς ἡμέραν καθοριζομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Θερησκευμάτων καὶ Παιδείας νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀρχαιεστία πρὸς ἀνάδειξιν τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ποσδλεπομένων αἰρετῶν ὀργάνων Διοικήσεως.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς ἐνιαίαν ἐκπροσώπησιν τῶν 'Ισραηλιτικῶν Κοινοτήτων καὶ συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν, συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις προσωρινῶς «Κεντρικὸν 'Ισραηλιτικὸν Συμβούλιον συνταγμοῦ καὶ γνωματεύσεως».

Τὸ Συμβούλιον ταῦτο ἐκποσσωπεῖ τὰς 'Ισραηλιτικὰς Κοινοτήτας τῆς χώρας ἐναντι τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ Ὄργανώσεων περιθάλψεως καὶ ἀποκαταστάσεως, συγκεντρώνει καὶ διαθέτει τὰ τυχόν εἰς αὐτὸ ἀποστελλόμενα χρήματα ἢ ἄλλα βοηθήματα ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐν τῆς ἀλλοδαπῆς, τὰ προσκείμενα ὑπὲρ τοῦ συνόλου τῶν 'Ισραηλιτικῶν Κοινοτήτων, τῆς χώρας ἢ τῶν μελῶν αὐτῶν καὶ εἰσηγεῖται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὰς Ἀρχὰς καὶ ἐπὶ τοῦτο ἀνεγνωρισμένας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ Ὄργανώσεις, πᾶν μέτρον διὰ τὴν ἀνασυγκροτήσιν τῶν 'Ισραηλιτικῶν Κοινοτήτων, τὴν παλινοστήσιν, περίθαλψιν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἔκτοπισθέντων 'Ισραηλιτῶν ὡς καὶ τὴν συγκέντρωσιν καὶ διαφύλαξιν τῶν ἐγκαταλειμμένων 'Ισραηλιτικῶν περιουσιῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ ἀνωτέρω Κεντρικὸν 'Ισραηλιτικὸν Συμβούλιον εἶναι δωδεκαμελὲς καὶ διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Θερησκευμάτων καὶ Παιδείας ἐξ 'Ισραηλιτῶν πολιτῶν Ἑλληνικῶν μονίμως διαμενοντων ἐν Ἀθήναις προτιμωμένων τῶν διατελεσάντων αἰρετῶν μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν κυριωτέρων 'Ισραηλιτικῶν Κοινοτήτων τῆς χώρας.

2. Τὸ Κεντρικὸν 'Ισραηλιτικὸν Συμβούλιον ὑποχρεοῦται ὅπως ἄμα ὡς ἀναδειχθῶσιν αἰρετὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν 'Ισραηλιτικῶν Κοινοτήτων συγκαλέσῃ ἐν Ἀθήναις συνέδριον ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ὑποβάλλῃ λογοδοσίαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων μεθ' ἧ τὸ Συμβούλιον θεωρεῖται διαλελυμένον. Τὸ αὐτὸ Συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν 'Ισραηλιτικῶν Κοινοτήτων δύναται νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Θερησκευμάτων καὶ Παιδείας τὴν ἴδρυσιν ἐνώσεως τῶν 'Ισραηλιτικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος πρὸς συντονισμὸν τῶν κοινῶν κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους σκοπῶν καὶ ἐνιαίαν ἐκπροσώπησιν τῶν Κοινοτήτων.

3. Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν λειτουργίας του τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου δικαιούται, ὅπως παρακρατῆ ποσοτὸν μέχρι πέντε τοῖς ἑκατῶν (50%) τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 5 ἑδάξ. 3' ἀναφερομένων κεφαλαίων.

4. Τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου διέπονται ὑπὸ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, ἐκπονομένου ὑπ' αὐτοῦ καὶ κυρουμένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Θερησκευμάτων καὶ Παιδείας.

5. Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀποτέλειαν τοῦ Ὑπουργείου Θερησκευμάτων καὶ Παιδείας, ἀσκουμένην ὡς καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἑκάστα 'Ισραηλιτικῶν Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 7.

1. Οἱ Νόμοι 2544)40; 3290)44 καὶ τὸ Νομοθετικὸν Διατάγμα 1326)42 καταργοῦνται. Τὸ δὲ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 40741 πράξεως τῆς 20)11)44 ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θερησκευμάτων συσταθὲν Κεντρικὸν Συμβούλιον 'Ισραηλιτικῶν Κοινοτήτων Ἑλλάδος καταργεῖται.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Θερησκευμάτων καὶ Παιδείας δύναται νὰ ρυθμισθῇ πᾶσα λεπτομέρεια, σχετικὴ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 8.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσίευσως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιτεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Α. ΜΗΛΑΛΑΝΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΔΑΜΗΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(9)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 368.

Περὶ ἐκτάκτου συνδρομῆς τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς καὶ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ καθιδρύματα τῶν Ἁγίων Μητροπόλεων τῆς Ἑλλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερασσέν καὶ διατάσσουμιν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Θερησκευμάτων καὶ Παιδείας καταβολὴ ποσοῦ δραχμ. 7.500.000 εἰς τὴν Ἱερῶν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐφ' ἑκάστῃ συνδρομῆς τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς καὶ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ καθιδρύματα τῶν Ἁγίων Μητροπόλεων διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀντιμετώπισιν τῆς θαλάσσης προμηθείας ἱερῶν σκευῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπολεσθέντων ἢ καταστραφέντων ὁμοίων τοιοῦτων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΖΑΚΥΘΙΝΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(10)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 369.

Περὶ ἐπαναμετατάξεως Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Δη-

μοσίων Ἔργων ἐκδοθησαμένης ἐφ' ἀπλῆ, μόνον τεχνικὸν Προσωπικὸν τῆς Δ)σεως Ὑδραυλικῶν Ἔργων τοῦ Ὑπουργεῖου Γεωργίας μεταταχθῆν καὶ ὑπηρετοῦν εἰσέτι εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Δημοσίων Ἔργων, δύναται νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τὴν ἐξ ἧς μετατάχθη ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργεῖου Γεωργίας ἐπὶ τῷ βαθμῷ ὃν ἐκείνητο κατὰ τὴν μετὰ ταῦν του, προστιθεμένης μιᾶς θέσεως Μηχ. ἐπὶ καθῆκ. τμηματ. ἢ Διευθυντοῦ Β' ἢ Α' τάξεως εἰς τὴν Διεύθυνσιν Γεωργικῆς Ὑδραυλικῆς τοῦ Ὑπουργεῖου Γεωργίας καὶ καταργουμένης ἀντιστοίχως μιᾶς θέσεως Νομομηχανικοῦ Β' τάξεως ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου 1381)44 προβλεπομένων, ὡς καὶ τῶν θέσεων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Δημοσίων Ἔργων, ἃς κατέχει τὸ ἔσσει τοῦ παρόντος Νόμου ἐπαναμετατασσόμενον τεχνικὸν προσωπικόν.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει ἐπὶ δὴμηρον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, Α. ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ